

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını saygılarımla arz ederim.

Süleyman BÜLBÜL

Aydın Milletvekili

Ülkemizde okul öncesi eğitim, ilköğretim ve ortaöğretim düzeyinde toplam 18 milyon 108 bin 860 öğrenci bulunmaktadır. Kreşe giden 0-4 yaş arası çocuk sayısı ise 6.345.136'dır. İçinde bulunduğumuz krizle birlikte anaokulları ve kreşler kapanmış, okullar çevrimiçi eğitime geçmiştir. Ancak anne ve babalar, işe gitmeye devam etmiştir. Bu durum çocukların bakımını kimin üstleneceği konusunda hem büyük bir boşluk hem de ciddi bir mağduriyet yaratmaktadır. Milyonlarca ebeveyn çalışmaya ara veremezken toplamda 20 milyonu aşkın çocuğun bakımının nasıl sağlanacağı sorusu salgın krizinin getirmiş olduğu en büyük sorunlardan biri haline gelmiştir.

Çocuklar bakıma ihtiyaç duyarken erişkin gözetimi olmaksızın tek başına vakit geçirmek zorunda kalmaktadır. Bu durum başta aileleri zor duruma sokmakla birlikte çocukların gelişimi için oldukça olumsuz bir durum yaratmaktadır. Özellikle 3-6 yaş olan birinci çocukluk ve 7-11 yaş olan ikinci çocukluk dönemi eğitimlerinden çocuklar mahrum kalmaktadır. UNICEF, Koronavirüs salgınının eğitimde yol açtığı hizmet aksaklıkların çocukların eğitime başlamasını engellediğini; çocuk bakımı ve erken çocukluk eğitiminin çocuk gelişiminin temelini oluşturduğunu ve salgının bunu ciddi anlamda tehlikeye attığını ifade etmiştir.

Bu kapsamda ev içi eğitim günümüzde çocukların gelişimi açısından hayati önem kazanmıştır. Ancak ebeveynlerin çocuk bakımı ve kendi çalışma hayatları arasında denge

37712

kurması okulların kapanmasıyla imkansız hale gelmiştir. Özellikle kadınların ev içi yükü erkeklere oranla orantısız olarak artmıştır. Ebeveynler çalışmaya devam ettiklerinden çocuklar eğitimden mahrum kalmakla birlikte çocuk bakımı için bir yardımcıdan ya da aile bireylerinden destek almak salgın sebebiyle mümkün olmadığından çocukların günlük ihtiyaçlarının karşılanması bile bir soruna dönüşmüş durumdadır. Özellikle toplumumuzda bu görevin yaygın bir şekilde ebeveynlerin anne babaları tarafından üstlenildiği ve 65 yaş üstü kişiler için kısıtlamalar mevcut olduğundan bu kişilerin de kendi sağlıkları açısından bu desteği veremez hale gelmişlerdir. Dolayısıyla çocuk bakımı anne babalar için bir kriz haline dönüşmüş, aileler bir çıkmaz içine girmiştir. Bu açıdan, devlet ve işverenler tarafından destek mekanizmalarının oluşturulması içinde bulunduğumuz kriz için zorunluluk arz etmektedir.

Bu kapsamda:

- 1) Çalışan ebeveynlerin çocukların bakım yükümlülüğünü yerine getirmeleri için özel sektörde de esnek çalışma düzenlerinin getirilmesi planlanmakta mıdır?
- 2) 0-11 yaş arasındaki çocukların çalışan anne babaları için herhangi bir destek mekanizmasının oluşturulması planlanmakta mıdır?
- 3) Henüz ilkokula başlamamış olan 0-6 yaşındaki çocuklar anaokuluna devam edemediğinden ebeveynler için herhangi bir çevrimiçi eğitim planlanmakta mıdır?
- 4) Bakım kurumlarının, etütlerin kapalı olması nedeniyle ebeveyni çalışan farklı yaş gruplarındaki çocuklar için ayrı düzenlemeler ve bakımları için çalışma yapılacaktır mıdır?